

СВОБОДЕНЪ ТЪРГЪ

СЕДМИЧЕНЪ ИНФОРМАЦИОНЕНЪ ВЪСТНИКЪ

Абонаментъ на година 8 лева
за 6 мѣсеца 4 лева

Редакторъ-стопанинъ
СТЕФАНЪ ИВ. ПЕТКОВЪ.

Редакцията ни се помещава на
ул. „Драгоманъ“ въ адан. на Т. Живковъ

Такса за публикациите на 1 стр. по 60 ст.; на 2 и 3 стр. по 80 ст.; на 4 стр. по 50 ст. на в. с. м. Проставки и барани, обявения за 1 път по 5 ст., за 2 пъти 10 ст. на дума.

Варненска Окръжна Постоянна Комисия.

ОБЯВЛЕНИЕ № 4950.

гр. Варна, 31 октомври 1914 год.

Въ канцеларията на Варненската окръжна постоянна комисия ще се произведатъ съ една конкуренция и съкратенъ срокъ слѣднитѣ търгове:

1. На 15 ноември т. г. въ 10 часа прѣди обѣдъ за доставката на разни счетоводни и дѣловодни книги съ приблизителна стойностъ 600 лева;
2. На 15 сѣптий въ 11 часа прѣди обѣдъ за отдаване на прѣдприемачъ — печатаръ печатането на разни канцеларски образци, вносни листове и други съ приблизителна стойностъ 800 лева и
3. На 15 сѣптий въ 3 часа слѣдъ обѣдъ за доставката на разни канцеларски материали съ приблизителна стойностъ 1000 лева.

За участие въ търговетѣ се изисква 5% залогъ и документи съгласно чл. 11 отъ закона за общественитѣ прѣдприятия.

Поемнитѣ условия могатъ да се прѣгледатъ всѣки присѣственъ денъ въ постоянната комисия.

ОТЪ КОМИСИЯТА.

Асѣлбейлийско Кметство — Провадийско.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1561.

с. Асѣлъ бейлий, 16 октомври 1914 год.

На 26 ноември т. г. въ канцеларията на общината, ще се произведе търгъ, съ тайна конкуренция, за отдаването на прѣдприемачъ направата на училищно здание, съ 3 класни стаи, въ с. Асѣлъ-бейлий.

Офертитѣ ще се приематъ точно отъ 9—11 ч. включително прѣдъ обѣдъ.

Прѣдприемачето възлиза на 26600 лева. — Исканиятъ залогъ е 1230 лв., съгласно чл. 53 отъ закона за общественитѣ прѣдприятия. Чл. чл. 11, 12, 13 и 14 отъ закона за общественитѣ прѣдприятия сж задължителни за конкурентитѣ. Тържвитѣ книжа могатъ да се видятъ всѣки присѣственъ денъ и часъ въ общината.

Кметството.

Администрация на Провадийското, Ново-селското и Ноджа-Балчанско Лѣсничейства.

ОБЯВЛЕНИЕ 4846

Извѣстна се на интересующитѣ се че на 17 ноември т. г., отъ 2—5 ч. слѣдъ обѣдъ въ канцеларията на Елестъ-Факхиското общинското управление ще се произведе за трети пътъ публиченъ търгъ съ тайно наддаване за отдаване на прѣдприемачъ дървесната маса и отсичането ѝ отъ сѣчището на общинската гора „Чатърляка“ на с. Елестъ-Факх отъ около 200 декара. Наддаването ще стане на декаръ.

Искания залогъ за право участие въ търга е 600 лв.

Офертитѣ ще се приематъ точно до 5 часа слѣдъ обѣдъ, като подаденитѣ слѣдъ тоя срокъ оферти нѣма да се взематъ подъ внимание.

Желаючи да взематъ участие въ търга трѣбва да прѣдставятъ свидетелство за честностъ и поданство съгласно закона за общественитѣ прѣдприятия.

Поемнитѣ условия могатъ да се видятъ всѣки присѣственъ денъ и часъ въ канцеларията на Елестъ-Факх. общинско управление и администрацията.

гр. Провадия 28 октомври 1914 г.

Администраторъ: Лимбровъ

Варненски Окръженъ Затворъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 1486

гр. Варна 20 октомври 1914 год.

Понеже произведения на 15 септември т. г. търгъ за доставка хлѣба, съестни продукти, осветлителенъ материалъ и дърва за Варненскитѣ Окр. Затворъ, — не се състоя, то обявява се на интересующитѣ се, че на 15 ноември т. г. отъ 2—5 часа послѣ владѣтъ ще се произведе втори търгъ съ една конкуренция за сжщата цѣль въ Варнен. Окр. Финан. Управление. Приблизителната стойностъ на доставката за хлѣба е 10000 лева, за съестнитѣ продукти 7000., за осветлителнитѣ материали 2000 л. и за дървата 2500 л.

Желающитѣ да взематъ участие въ търга да се съобразятъ съ закона за общественитѣ прѣдприятия. — Тържвитѣ книжа могатъ да се видятъ всѣки присѣственъ денъ и часъ въ дирекцията на затвора, а въ денъ на търга — въ Варненското Фин. Управление.

Отъ Дирекцията.

Фабрика за спиртни питиета

АНГЕЛЪ КАЧЕВЪ, ВАРНА

ПРОДАВА:

1. ВИНА натурални, бѣли и черни, италиански отъ най-реномиранитѣ винарски кѣщи.
2. ВЕРМУТЪ отъ фирмата Martini & Rossi Torino.
3. МАСТИКА каварненска I во кач. нѣ каси и варели.
4. ЦЕЛИНЪ ГРОЗДОВЪ чисто натураленъ.
5. СПИРТНИ ПИТИЕТА всѣкакъвъ видъ.

Продажба на едро и дребно. При поръчка повече отъ 5000 литри, особено споразумѣние.

Всѣка поръчка се изпълнява бързо и акуратно.

Съдбоносния моментъ.

На всѣчки ни вниманието е на-прѣгнато до висша степенъ. Очаква се нѣщо страшно и велико — или втори по-ужасенъ разгромъ, или нѣщо възмездие за всѣчки наши жертви, което да донесе всеобща радостъ. Отъ страна на двѣтъ воюващи неприятелски страни не прѣстатъ да правятъ постѣпки прѣдъ българското правителство за привличане България въ своя страна. Сега, като пишемъ тия редове, узнаваме, че отъ едната воюваща страна се е направилъ послѣдно прѣдложение на българското правителство да опрѣдѣли окончателно своето поведение въ общия конфликтъ. Изглежда, че категоричнитѣ увѣрения на г. Радославова за пълнѣйшъ неутралитетъ не вдъхватъ довъріе. Разбира се, това не значи, че увѣренията на нашия президентъ сж неискрени, а означава, че сѣгането на обстоятелствата е отъ такова естество, което изключаватъ тѣхната (на увѣренията) вѣрностъ. Крайното плащиво за насъ стечение на обстоятелствата трѣбва много подигна нашитѣ акции и поради това намѣсата на България въ войната се счита като рѣшающа за измѣнение ходѣтъ на събитията, Ромжния и Гърция още не се рѣшаватъ да заематъ опрѣдѣлено становище, защото не знаятъ какво ще върши България, която отъ своя страна си отваря очитѣ четире, за да не налѣти на нова катастрофа, да не бѣде още веднажъ изиграна и подиграна. Какво поведение ще държи България по-нататѣкъ не се знае; даже самитѣ ръководящи кръгове не могатъ окончателно да опрѣдѣлятъ това поведение. Знае се само, че България е повече готова за всѣка евентуалностъ, отколкото се прѣдполага. По отношение на Ромжния не трѣбва да ставаме наивни и да вѣрваме на това, що се върши отъ нея. Чуждата и нашата преси постоянно пишатъ, че Ромжния, ромжиската

опозиция, ромжеския народъ били за отстъпки на България. Вончкова сж пашарми. Ромжнитѣ сѣятъ себе си за изкусни дипломати, а насъ за глупци и си въобразяватъ, че ще дадемъ вѣра и значение на това що говорятъ и вършатъ. Ние знаемъ, че своето право ще извоюваме съ оръжие, или чрѣзъ натискъ на силитѣ. Остане ли на ромжнитѣ тѣ сами да отстъпятъ което е наше, заграбено отъ тѣхъ въ минутата на тежки изпитания, тѣ никога доброволно нѣма да сторятъ това. Ож-що не трѣбва да се довъряваме и на руски обѣщания. Ако Русия е искренна въ обѣщанията си къмъ насъ, тя лесно може да склони Сърбия и Гърция на отстъпки, които ни се падатъ по договора и които сме заслужили въ крѣвта и тегилата на сто хиляди български войници. Не по-малко скептици трѣбва да бѣдемъ и къмъ държавитѣ отъ двойния съюзъ. Мисли ли нѣкой, че Германия, като побѣдителка, ще прѣнебръгне Турция прѣдъ насъ? Нищо подобно. Турция ще завладѣе Тракия, Австрия — Македония цѣлата, а Ромжния, ако бѣде съ Австрия, сигурно ще вземе Варна и Русе. Най-разумното е, до като е прѣме, България да окупира Македония и Добруджа, да се окрѣпи добръ на новитѣ си позиции и да чака края на войната. Въ такъвъ случай никой не може ни упрѣкна, че сме помогнали на тая или оная страна. За окупация на Македония и Добруджа ние не само имаме безспорно право, но отъ становището на еднородностъ ние имаме всѣчкия мораленъ дългъ да освободимъ нашитѣ сънародници, които отъ двѣ години пшкатъ подъ черни теглила на новитѣ си тирани. Кой другъ народъ освѣнъ българския е длъженъ да избави поробенитѣ българи?

Поставени на такава основа, ние можемъ да се намѣсимъ чистно въ нашитѣ работи, а по от-

ношение на всеобщата война да плащамъ пъленъ абсолютенъ неутралитетъ.

Стига търпение!

Търпението на българина е голямо, но когато се прѣпълни чашата, той вече не търпи. Днесъ нѣма българинъ, който да не чувствува силенъ душевенъ гнетъ отъ мисълта, че въ Македония и Добруджа всичко българско е подвѣргнато на хули и безчестия, на грабежи и убийства. Нѣма въ овиѣта други страни, както горѣпоменатитѣ, особено Македония, гдѣто безчеловѣчието съ силата на официални власти да си е извоювало пълна гражданственостъ. Тамъ нѣма закони за прѣсѣждане прѣстѣпницитѣ, защото всички сж прѣстѣпници, които изтезаватъ българския народъ до неимоверности. Всички учреждения и институти сж прѣвърнати въ ивквизитии, които изтѣрбаатъ българския елементъ. До кога ще трае това положение? То ще трае докато бжде уничтоженъ послѣдния българинъ, или пъкъ когато кракътъ на българския войникъ стѣпне отново въ македонска земя и чизичения ножъ започне своитѣ стари операции надъ гнусния грѣцки и сръбски елементъ. Днесъ отново Македония се огласява отъ стенанията на измѣжванитѣ роби, отново тая земя се оросява съ кръвта на тамошнитѣ българи. Турекия ваядана въ мѣстѣ прѣдъ изстѣпленията на новитѣ варвари. Гърци и сръби отдавна сж осквернили христовата вѣра и подъ краката си газятъ всѣка християнска светиня, въ която българина търси послѣдния утѣха и надежда за свой животъ. Отъ койкътъ на земното кълбо сж дошли тия орди въ балканския полуостровъ, върху които никаква култура не е въ състояние да ги склопи къмъ духовно възраждане? Българския народъ въ свободна България е единствения, който е длъженъ наново да поеме върху си освободителната роля за избавление на угнетенитѣ роби. И въ името на тая свобода днесъ България има право всѣки часъ да навлѣзе въ Македония и Добруджа и да окупира всѣко село и градъ, където населяватъ българи. Сега е момента. Тоя моментъ никогѣ нѣма да дойде още веднажъ. България може да се укрѣпи на позитивитѣ си и да чака другъ моментъ отъ общата война, когато ще бжде сгодно да се намѣси, а дотогава тя може да се задоволи само съ окупиране българскитѣ земи за въдворяване редъ, спокойствие и свободенъ животъ. Ако Европа прѣзъ 1915 год. се пристори, че приема ромѣнското нашествие въ България като миротворна роля, макаръ, че бѣ единъ очевидно разбойнически актъ, то въ тоя случай тя не може и намъ да отнеме правото на единъ патристически дългъ, поддържанъ чистосърдечно и съ най-благородни мотиви. Навстина, и Германия, и Австрия, и Русия, и Англия искатъ отъ България да пазѣ неутралитетъ, като ѣ обѣщаватъ компенсации за него, обаче въпроса такъ не е за компенсации, а за избавление българскитѣ поробени мѣста отъ единъ опустошителенъ по своята тирания режимъ. Ако чакаме края на евро-

пейската война и се задоволимъ само съ неутралитетъ, ние ще прогнѣмъ единъ непростимъ егонизмъ. Другъ би билъ въпроса, ако положението на находищитѣ се подѣсръбско, грѣцко и ромѣнско иго българи е сносно. Тогава не може и дума да става за окупация. Тогава може да се говори за пазене строгъ неутралитетъ. Когато Ромѣния нахлу въ България, въ послѣдния нѣмаше ромѣни, които да пѣшкатъ подъ наше иго. Ако на Ромѣния бѣ позволено едно нахлуване, защо на България да не бжде позволено да избави своитѣ хора отъ единъ варварски режимъ, въ който убийствата сж обикновени ежедневни явления? Цѣлия български народъ трѣбва да се дигне на кракъ и въ единъ гласъ да викне: свобода на робитѣ, смѣртъ на тираниитѣ!

За персонала по правосъдието.

Всички учреждения на министерството на правосъдието сж отрупани съ толкова работа, колкото въ никое учреждение отъ кое и да било министерство нѣма. Освѣтъ това работата въ тия учреждения въ повечето случаи е срочна; тя не търпи отлагане. А това значи, че има персоналъ или не достатъчно, работата трѣбва да се извърши въ опредѣленъ срокъ. Освѣтъ че работата е срочна и прѣтрупана, въ тия учреждения персонала, взето пропорционално по отнѣшение на работата сравнително съ кое и да е друго учреждение, е билъ винаги недостатъченъ. Още по-лошо има и друго нѣщо, а именно че колкото министри се смѣнявали, всѣки се е отличавалъ съ реформи по сѣдебното дѣло, които най на края сж се свеждали до най-мизерни и недостойни постѣпки — съкращаване писарския персоналъ и намаление заплатитѣ на послѣдния. Когато сръбните въ сѣдизитѣ канцелария хора, съставляващи тоя персоналъ и видитѣ тѣхнитѣ изпити физиономии и старчески видъ при ранна възраст, знайте, че това сж прѣждевременно съкрушени млади организми отъ жестока сѣвѣтъ на тѣсти министри, които при единъ confortенъ животъ въ столицата на Българското Царство не познаватъ сиромашката неволя.

За облекчение колко годѣ своята участъ нѣколко пѣти сж основани дружества, но нито едно — съ изключение онова на основнитѣ учители — не се задържа. Причината на такива неуспѣхи се крие дълбоко въ психиката на самитѣ лица, които сж изложени на всѣкъката тая канцеларска мизерия. Обикновено съ слаба култура, тѣ не умѣятъ да поддържатъ едно борческо направление, а главно тѣ не знаятъ така добри причинитѣ на своята мизерия и начинитѣ на борба. При това положението тѣзи злощастници — писари, архивари, регистратори, подсекретари и пр. тѣхни помощници и практиканти — помирени съ положението си, влачатъ хомотъ на своя режимъ. Обаче това положение почва да се измѣня. Министра на правосъдието, както се назоваваме, въ новия бюджетъ по своето въдомство е прѣвидилъ увеличеніе заплатитѣ на служащитѣ си. Ний не знаемъ до какъ отина

това увеличеніе мѣсечната заплата на единъ служащъ, но бихме желали тя да бжде задоволителна, съобразна съ нуждитѣ за живѣние. Ако тия заплати се увеличатъ само съ по 10—20 лева, това нѣма да бжде никакво увеличеніе. Това ще бжде повръщане отнѣти суми прѣди нѣколко години, които сега се даватъ като милостини. Сж щинско подобрѣние положението на малкия чиновникъ ще бжде, когато заплатата му стигне, при днешната окжпотия до единъ справедливъ минимумъ поне отъ 100 лева за най-долния държавенъ служащъ. Въ сегашния крайно труденъ животъ, при днешната висока дневна плата на работнишкия трудъ, една мѣсечна заплата 100 лева за писаръ не е никакъ много.

И другъ пътъ сме имали случай да подигаме тоя въпросъ — въпроса за подобрѣние положението на писари и служаща и винаги сме поддържали, както и сега, че на тѣни служащи една заплата по-малка отъ 100 лева мѣсечно е недостатъчна. Факта, че самия министръ на правосъдието се е загрижилъ да увеличи заплатата на низшитѣ служащи, говори до каква степенъ е тя намалена. Нека се знае, че на цѣли маси висши чиновници се плащатъ огромни заплати, половината отъ които сж за дѣйствителнитѣ имъ нужди, напр. 300 лева, а останалата половина — 300 лева е изключително за луксъ, който се мотивира като културни нужди, напр. за посѣщения всѣка вечеръ театри, концерти и др. културни заветѣния. По благородно ще бжде, ако отъ сумитѣ за културни нужди се отдѣлятъ такива за сиромашки нужди.

Взгледѣ, споредъ който минималната заплата на най-долнитѣ служащи да бжде 100 лева, е напълно въсприетъ и отъ Софийския окжженъ сѣвѣтъ. Намираме доста справедливъ тоя възгледъ, но за прокарването му се иска щото и самитѣ служащи да проявятъ инициатива

Сѣдебнитѣ пристави — на произвола на сѣдбата!

Поставени съ законъ извънъ държавния бюджетъ, безъ заплати, сѣдебнитѣ пристави, организирани сѣдебно изпълнителния институтъ, който служи и допринася на материалнитѣ интереси на населението, тъй като въ него се реализиратъ сѣдебнитѣ рѣшения, опредѣления и постановления, съ създаването и влизането въ сила на закона за мораториума, а още повече съ продължаването му, сж орисани да бждатъ изложени въ не възможностъ да могатъ да некарватъ необходимитѣ материални сѣдства за издържането си, за издържането на персонала и канцеларскитѣ си разходи, което се отразява не добръ върху безскрупулното изпълнение на службата имъ и правилното функциониране на института. Тия държавни служители, които, при изпълнението на службата си, често пѣти биватъ изложени на най-големи морални, даже и физически, неприятности, днесъ при развиването на изключителни и сѣдбоносни международни събития, когато всѣки се е замислилъ за себе си, за домятъ си, за държавата, когато се чувствувала най-голяма нужда отъ сѣдства за съществуване, тѣ ка-

то че ли, сж лишени отъ грижата на държавата и сж изоставени на произвола на сѣдбата. Жалко наистина, но фактъ е, че сѣдебнитѣ пристави, които не получаватъ никаква заплата отъ държавното съкровище, а се издържатъ заедно съ канцеларскитѣ си служащи отъ прѣвиденитѣ берии по изпѣлненіето, каквито сега, при „мораториума“ и съ спирането на изпѣлненіето, не могатъ да имъ постѣпватъ, сж оставени безъ сѣдства за прожѣвѣване и безъ издрѣжка на персонала и канцеларскитѣ имъ потреби. Прѣзъ врѣме на прѣдшествоващата камара, когато се разглеждаше и обсъждаше прѣдложението, внесено отъ респективното министерство, за подобрѣние положението на сѣдебнитѣ пристави въ новитѣ земи, което се прие и се прѣвидѣха заплати само за тѣхъ, нѣкои народни прѣдставители настояваха да се прѣвидитѣ заплати за всички сѣдебни пристави; обаче, на това не се обърна нужното внимание и сѣдебнитѣ пристави въ старитѣ земи се оставиха въ сѣщото положение, за да бждатъ докарани до днешното дередже. Даже и надлежното министерство, което ужъ най-добре знае положението на сѣдебнитѣ пристави и което не може да не вижда, че сегашната система на издържането имъ съвсѣмъ не е до тамъ справедлива, (понеже, при тая система, единъ сѣдебенъ приставъ, който имать по слаби участъци се възнаграждаватъ по малко, дори нѣкои и недостатъчно, а други на по-големи и по-доходни участъци — по-вече и само нѣколко — „прѣвилгировани“ по които се сѣди и вали заключение отъ нѣкои, че сѣдебнитѣ пристави имать много доходи и големи богатства), както се вижда до сега, никакъ не си стори труда да се загрижи за уреголирането и подобрѣнето на положението имъ, което не може да се обясни друго яче освѣтъ, че, или у прѣдставителитѣ на това министерство се е загнѣздило подобно криво и никакъ неоправданъ отъ дѣйствителността убѣждение, или пъкъ, тѣ не сж считали и не считатъ службата имъ и института, на който служатъ, отъ сѣществено и важно значение за населението и държавата.

Както и да е, но, намъ се струва, че както сѣдебно-изпълнителния институтъ, който, както всѣки знае, е отъ голямо значение за народнитѣ интереси, така и самитѣ сѣдебни пристави заслужаватъ по голямо внимание и повече грижи отъ страна на държавата; за това, налага се дългъ на министерството на правосъдието и народното прѣдставителство да се погрижатъ за подобрѣнето на положението имъ, като се внесе и приеме още въ настоящата сесия на народното събрание прѣдложение за опредѣляне заплати по бюджета на всички сѣдебни пристави, и то, най-малко, поне въ размѣръ на прѣвиденитѣ за сѣдебнитѣ пристави въ новитѣ земи, като вотира и нужния кредитъ за заплати на служащитѣ имъ и за издрѣжка на канцеларитѣ имъ. При това, не е злѣ, да се прѣгледа и допълни закона за сѣдебнитѣ пристави и се прѣработи, поправи и улеви по добръ и правилника за сѣдитѣ пристави по събиране берингъ по изпѣлненіето, за да мо-

же да се отстранят и аномалията, която произлиза отъ обществения противорѣчия между правилника и закона за съдебните пристави, па даже и сѣрѣмо изпълнителната частъ на гражданското съдопроизводство.

ОТЗИВИ.

Инженерски управни.

Това сѣ два малки факта, които говорятъ много. Не ний сме виновни, че случитѣ сѣ шуртитѣ на общинските инженери сѣ така честни, че често ни каратъ да се занимаваме сѣ тѣхъ. Грѣшки, грѣшки и все грѣшки. Нещастната община носи безропотно брѣмето, което г-да общинските инженери ежедневно ѝ налагатъ сѣ своето плиткоумие.

Напримѣръ, отъ около 6 мѣсеца при общинската електрическа централа се строи единъ кладенецъ за добиване вода чрѣзъ електрическа енергия. И какво мислите, г-да читатели? До сега бай Минчо кладенчара би свършилъ десетъ кладенеца, но нали г-да инженеритѣ обладаватъ широки познания и нали, ако тѣхъ бърже се работише, щѣха скоро да се свършатъ общинските работи и послѣтъ щѣха да станатъ малко по-рѣдко изъ общинските канцеларии? Ето защо кладенеца не върви, и макаръ, че нѣколко пѣти го мѣстятъ, той не успѣва и не рачи да дава вода.

Но види се по вода не имъ върви на тия инженери, защото същата история е и сѣ водопроводитѣ. Макаръ че извора въ Соукъ-суларъ е каптиранъ, стана явно, че водата не върви къмъ Варна, а се връща назадъ, като бѣга още отъ самия изворъ. Кое мислите, че е причината? Не че водата е толкова непокорна и не че да уйдиса на акъла на общинските инженери, ами всичко това е по простата причина, че извора е каптиранъ ниско и нещастната вода, макаръ че се мѣчи да влѣзие въ резервоара, знанията на общинските инженери бутатъ я като сѣ помпа назадъ и тя потъва още при самото си излизане. Но общината е брашенъ чувалъ. Инженеритѣ се не стрѣскаатъ: нови изучавания, нови каптирвания, нови разходи и все по-вече и по-вече инженери, до като се назначатъ и помощници на помощниците.

Развратътъ въ Варна.

Неотдавна една кодошка подмамыла една млада и порядъчна жена. Нависоко на послѣдната е била лесно сръдство за падението ѝ. Некусиса отъ опакото на безправствения животъ, тя впада въ примката на кодошката и става жертва. Жената е била подмамена да отиде въ стаята на кодошката. Вратитѣ биватъ заключени и младата жена не е могла дори да мисли за избѣгване. И ето при нея се явява единъ господи́нъ — кой мислите? — човѣкъ, комуто е повѣрено да прѣсѣжда подобни прѣстѣпления. Той я изнасилва и слѣдъ това пакъ налива да пазятъ общественния моралъ и спокойствие на гражданитѣ. Не минало много — жената заболява и бива откарана въ болницата дѣто става ясно, че болестта е венерическа.

Мжжътъ ѝ веднага подава заявление за разводъ и така туря се точка на сѣмейното щастие на едно огнище.

Този фактъ не е единиченъ. Ний го изтъкваме само като примѣръ. Разврата въ Варна е засиленъ много; въ това нѣма съмнѣние. И тайно и явно неговитѣ поклонници бърже се разпространяватъ, като разоряватъ сѣмейства, подриватъ общественото здраве и влекатъ по себе си всички ония пороци, които неминуемо сѣ ортаци на разврата.

Но което е непростимо, то е, че полицията, която е длъжна да прѣсѣжда това зло, най-много му спомощува. Горния фактъ не е единственъ. Ний бихме отбѣливали другъ пѣтъ много други случаи на покровителствуване разврата отъ полицията. По всички личи, че този общественъ порокъ плаща своята данъ на полицията. Иначе не може да се обясни това голѣмо наводнение на частни проститутки, на шантези, които практикуватъ своето занятие въ къщи и пр. и пр.

Нека надлежитѣ управници се позанинтересуватъ.

Адътъ въ Добруджа.

Редомъ сѣ ада на Македония е и тоя въ Добруджа. Ако сърбитъ създаватъ като претекетъ за погроми нѣкакви чети, въ Ромжия нѣма и претекетъ. Културната „нация“ църковна сестра циганска, не търпи и такива претекети. Тя краде, безчеститъ, убива безъ причина, за самата кражба, за самото безчестие — единъ видъ изкуство за пакуството.

Пазачитѣ на редѣтъ и спокойствието въ земята на Караагачскитѣ и Калимански герои крадатъ, убиватъ, безчестятъ хубава Добруджа.

Послѣднитѣ извѣстия отъ Добруджа сѣ ужасающа.

Банди въоръжени, полици и декективи нападатъ селата, откарватъ добитъци, изнудватъ населението за пари, убиватъ го, безчестятъ.

Примѣри:

Изъ тия дни въ с. Чаирлъ-гьолъ, Добришко, се е явила такава банда отъ десетина души, безнаказано хахайничила, задигнала отъ населението пари, клада, задигнала овце, безчестила и си заминала. Сѣщо такава чета се е явила и въ с. с. Кара-сиванъ и Каралий, Добришко, вършила безобразия и откарала голѣми брой добитѣкъ.

Знае ли правителството ни за тия мрасотии на „миротворцитѣ“ на балканитѣ? Нѣма ли да се обуздае тая погрѣшляла цигания, още ли ще ни граби и мърси?

Стефанъ И. Ханджиевъ КРОЯЧЪ.

Извѣстивамъ на почитаемитѣ си клиенти, че прѣмѣститѣхъ кройческото си ателие на ул. „Царъ Борисъ“ до алтеката на г. Бораджиевъ, въ което изработвамъ по най-послѣдния мода разни мъжки дрехи: вѣшкѣ, фасонъ свадбени и салонни: смокингъ, фракъ и рединготъ.

Сѣщо изработвамъ по послѣдния мода сѣ моделъ и по журналъ дамски ностюми: тафторъ и манта.

Въ очакване на посѣщението Ви, оставамъ сѣ почитание:

Стефанъ И. Ханджиевъ.

Дневни новини.

Новъ адвокатъ. Варненския окръгъ, сѣ опрѣдѣление № 4627 отъ 13 октомврий т. г. е призналъ правото на помощникъ адвокатъ на тукашния търговецъ *Василь Н. Кожухаровъ*, като му е издалъ удостоверение № 14311 отъ 15 с. м.

До колкото знаемъ, г. Кожухаровъ, като търговецъ сѣ стабилизиралъ положението, не ще уплашва адвокатската професия, но вървѣнето той е искалъ да запази правото си въ опрѣдѣления срокъ, споредъ новото измѣнение на закона за адвокатитѣ.

Ревизия на Варненския окръженъ училищенъ инспекторъ.

Пристигналъ е въ града ни г. Василевъ, началникъ на прогимназитѣ при министерството на просвѣщенieto, за да разслѣдва некрасивитѣ дѣла и нарушения на Варненския окръж. училищенъ инспекторъ г. Икономовъ, противъ когото има маса оплаквания не само въ министерството, но и въ прокуратурата.

Идването на г. Василевъ е наврѣменно. Г-нъ Икономовъ като че забравилъ себе си отъ както партията му доде на власт и той пое инспекторството. Има пасмина хора, които не могатъ да съвладяватъ разума и себе си, когато се видятъ въ единъ високъ постъ. Оплакванията противъ волноститѣ и ексцентричностатѣ на Икономова сѣ много. Той не е оставилъ неоскрѣбенитѣ учители, нито учители, нито нивои отъ ония, които иматъ работа сѣ него. Постъжитѣ му сѣ постъжили на отживѣлия прѣмето си канцеларски пашалѣкъ.

Ний очакваме разслѣдванията на г. Василева, който не се съмняваме не ще се ограничи само сѣ формата на работата си, и ще вникне по-дълбоко въ измѣнената отъ Икономова учителска душа.

Ромжиятъ въ Добруджа. Ромжияското правителство е откупило на всички чоконъ въ Ромжия тройно по-голѣмъ кредитъ, за да откупятъ имотитѣ на българитѣ въ нова Ромжия. За улеснение на чоконитѣ, правителството прѣдварително иска отъ населението за 3 години дадени. Отъ друга страна, се правятъ редъ други притѣснения сѣ цѣлъ да се накаратъ да продаватъ имотитѣ си.

Кражди по нѣошиветѣ. Безработицата почва да създава много кражди. Особено за тия цѣлъ сѣ годни вилитѣ въ курортната частъ на града. Отъ 1—2 седмици сѣ обрани вече три вили, между които и тоя на прѣдседателя на сѣда г. Друмевъ. Съ настѣпването на сѣнговѣтъ има се надежда за още по-вече обори. Нуждно е да се обърне вниманието на стражаритѣ отъ VI уч., а сѣщо и на пазаритѣ. Но за една много добра мѣрка считаме да се наредятъ фенери по Евксиноградското шосе поне до канала. Лични обори сѣ ставали и по самото шосе, което, като неосвѣтено, зимно врѣме прѣдставлява страшна тъмница. Вилитѣ сѣ вече почти населени и зимно врѣме и общината е длъжна да се погрижи за тия обитатели. Общината има бракувани фенери, които биха могли да се поставятъ по шосето. Това ще бѣде улеснение и за бѣлжето на полицията пощю врѣме. Нека градоначалника официално да поиска това отъ общината.

Финансовата мощъ на застрах. д-во „България“. На 21 августъ, въ 1 часа и 45 м., избухна пожаръ въ кожарската фабрика на Анонимното д-во — бившитѣ заведени на Пенковъ & Поповъ (Белгийско д-во) въ гр. Русе, който унищожилъ по голѣмата ѝ частъ.

Още сѣщия денъ д-во „България“, на което е била застрахована фабриката, взе бързи мѣрки за констатирането на причиненитѣ отъ пожара поврѣди на фабричното здание, машинариитѣ, суровитѣ материали, нахладитѣ сѣ въ фабрикация и изработени кожи и готови стоки, слѣдъ което, въ единъ нѣкъсъ срокъ, потрѣбенъ за сѣрѣжа, ликвидира загубата сѣ 800,000 (осемстотинъ хиляди) златни лева.

Тая круйна сума „България“ изплати веднага безъ да чакъ използването на прѣзастрахователнитѣ сѣрѣдства, какъ

вито обикновено използва всѣко застрахователно д-во въ подобни случаи.

Факта, че д-во „България“ ликвидира и изплати тѣхъ бързо и само отъ разполагащитѣ си собствени налични суми тая първа по размѣра си у насъ капитална загуба, — и то при днешнитѣ аномални политически събития, когато паричния пазаръ е толкова затрудненъ въ Европа и у насъ, — е най-краснорѣчивото доказателство за голѣмата и непоколебима финансова мощъ на това д-во, а така сѣщо и за неуспоримата културностъ и готовностъ, сѣ които то винаги, достойно и най-бързо обезщетява клиентитѣ си, при каквито и да било обстоятелства и каквито и да бѣде размѣра на постигнатитѣ ги загуби.

Не ще и дума, че, ако тая загуба би се случила на всѣко друго застрахователно д-во въ царството, а особено на нѣкое отъ чуждестраннитѣ д-ва, едва ли би могла да бѣде ликвидирана толкова бързо въ сегашно врѣме, а още по-малко да се мисли и за нейното немедлено и цѣлно изплащане.

Ето защо, колкото похваленъ и красивъ е тоя жестъ на д-во „България“ въ случая, толкова важенъ и особено назидателенъ е тоя за интереситѣ на всички търговци, индустриалци и др. въ страната, които добръ съзаватъ необходимата необходимостъ и ползата отъ застраховката, безъ каквато тѣ не могатъ да бѣдатъ спокойни и гарантирани въ своитѣ прѣдприятия и въ запазване на капиталитѣ си.

Повелителенъ дългъ, прочее, е на всички да взематъ актъ отъ това и — като иматъ прѣдъ видъ всѣкога прѣдставляванитѣ солидни гаранции и прѣимущества отъ най-старото въ царството д-во Българско Застрахователно д-во „България“, — нека винаги му отдаватъ заслуженото прѣдопочитание и при него да застраховатъ имотитѣ си.

Гнило и смѣшно.

„Има много нѣща чурукъ въ България“... казва Хамлетъ.

Българинътъ си знае работата.

Тия думи сѣ на г. С. Радевъ, нашия пълномощенъ министъръ въ Букурещъ, казали слѣдъ неуспѣха при атаката на Чатаалджа.

Знае си българинътъ работата — много върви и това, и ако я опитваме мин. год. то бѣ, ващото майсторътъ го нѣмаше въ къщи. Майсторътъ, българинътъ майсторъ, бѣше при Чатаалджа, подъ стѣнитѣ на Цариградъ, при Одринъ, слѣдъ това къмъ Кукушъ, Калиманци, Пинитъ и пр., дѣто го чакаше неотложна, тежка, важна работа. Майсторътъ бѣ прѣтигъ чирацитѣ на по-лесна работа въ Лондонъ. Чирацитѣ Даневъ чирашки и накара тамъ, като наплетче умраза на всички съседни.

Слѣдъ забъркване на тая гореща каша, която други ядохъ впоследствие въ Букурещъ, чирацитѣ бидоха натирени прѣди Митровъ день. Майсторътъ си дойде отъ гурбетъ — „тежка печала“, запрети веднага рѣквали да чисти боклучитѣ на чирацитѣ, чисти ги той усърдно и все още нѣматъ свършитѣхъ нечистотитѣ.

Тия чираци приличали, наистина, на боклучанитѣ гарчи, които слѣдъ като напущатъ дървото, дълги години наредъ не може нѣтъникъ спотѣхна подъ сѣнката му.

Да, майсторътъ, българинътъ като всѣки майсторъ, изглежда, че си знае работата. Между тия, които сѣрбаха кашата въ Букурещъ бѣ и г. С. Радевъ — тамъ той сигурно си е по-торопилъ любимата фраза: „правете, струвайте, съседни, но българинътъ си знае работата.“

И наглежда, че има нѣщо много пророческо въ тая фраза, защото нека се разбере добръ, българинътъ чакъ да дойде масторекни частъ и денъ. Отъ юни т. г. до днесъ наглежда, че сѣ били все чирашки дни. Не слушай той чирашкинѣтѣ псалми на цѣблгарската въ България преса. Едно знае той — неговитѣ здравѣ инстинктъ стои по-горѣ отъ всички дилематически епалетни и дилотни и той цѣ му подсказва желанието и моментъ, а да го използва. Защото какво значатъ на историтѣ при обо

собрание на нацията 1—2—3—5—10 години? Българинът телърна трябва да покаже, че си янае работата.

Прѣдетоятъ серийни минути за нашето процъпяване. Чирацитѣ пишатъ пакъ и говорятъ да иде майстора пакъ да гоици гори тилиейски и да остана тѣхъ да я уреждатъ. Изглежда, че тоя пакъ майсторътъ е съвѣтъмъ оглушалъ за таква сълѣти и не ще остана да го упрѣкватъ слѣдъ това, че не си янае работата. Тежката си попукана дѣсница, той, българинътъ, ще стовари катъ че ли скоро връзъ търбицитѣ на своитѣ сълѣди, за да ги направи.

О, знае си работата той, що индиге само... тѣй казваше г. Радевъ въ Ловенградъ прѣзъ 1912 година. Брабанцио.

П Варненски Съдебенъ Приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 4554.

На основание опрѣдѣления № 270/914 г. на Варненски Окр. Съдъ, обявявамъ, че въ продължение на 31 дни отъ послѣдното двукратно публикуване настоящето въ единъ отъ мѣстнитѣ вѣстници, съ правонадаване 5% въ 24 часа, ще продавамъ на публиченъ търгъ слѣдующи недвижими имотъ останалъ отъ покойния Недѣлко Атанасовъ отъ село Ново-Орѣхово на послѣдницитѣ му, а именно:

Къща въ с. Фендѣлий съ дворъ отъ около 4 декара 3 ара, при сълѣди: Наслѣдницитѣ на Атанасъ Мариновъ, Иванъ Ивановъ и отъ три страни пѣтъ, оцѣнена за 700 лв.

Желающитѣ да купятъ имота могатъ да се явятъ всѣки присѣственъ день и часъ въ канцеларията ми да прѣглеждатъ книгата по продажбата и да наддаватъ.

гр. Варна 20 октомври 1914 г.
2—2 П Съд. Приставъ Н. Спасовъ

Възползуйте се!

Въ мобилния складъ на Стефанъ Ив. Райковъ, ул. „Драгоманъ“ се намиратъ за проданъ здрави и вкусни

ГЕРМАНСКИ ПЕЧНИ
съ много износни цѣни.

Даватъ се подъ наемъ

хигиенични

МОБИЛИРАНИ СТАИ

въ II уч. на града, близо до черквата „Св. Никола.“

Справка въ редакцията.

Продавамъ около 10,000 жр. ФИЙ, складиранъ въ с. Девня. Въ селото можа да намеря за желающитѣ и още около 50,000 жр. Фий и сѣно.

Стефанъ Геневъ, с. Девня

Ташко Веляновъ — Варна.

Съобщавамъ че въ месарницата ми нахожда се на шосето Варна—Бургасъ въ мѣстността „Сесъ-семесть“ се намира постоянно прѣсно говеждо и овчо месо за наденици. Особено за бѣднитѣ граждани се отдава случай да си набавятъ за зимния сезонъ съ много намалени цѣни месо за наденици и пастърма.

Продавамъ 50 тенекии говежда лой.

Продаватъ се 200 овни.

Желающитѣ нека се отнесатъ до Коста Стояновъ — Провадия.

Уроци по цигулка и пияно.

Г-ца Олимпия Василева, слѣдвала Женевската консерватория, получила първа премия, прѣподава уроци по цигулка и пияно.

Адресъ: ул. „Любенова“, 11.

Емировско Селско Общинско Управление

ОБЯВЛЕНИЕ № 1382

с. Емирово, 24 октомври 1914 година

На 25 ноември 1914 год. отъ 2 до 5 часа слѣдъ обѣдъ, въ канцеларията на общинското управление ще се произведе публиченъ търгъ съ явна конкуренция за отдаване на закупвачъ експлоатацията на общинската Карьера „Кирецъ Кула“ съ срокъ една година.

Първоначалната оцѣнка на прѣдприятието възлиза на 300 лв. Искания залогъ за правоучастие въ търга е 5% върху първоначалната оцѣнка.

Членове 11 и 12 отъ закона за общественитѣ прѣдприятия сж задължителни за конкурентитѣ.

Тържнитѣ книжа могатъ да се видятъ всѣки присѣственъ день и часъ въ канцеларията на общинското управление.

Общински кметъ: Ст. Пеневъ

Секр.-Бирникъ: Ст. Недевъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 1383

с. Емирово, 24 октомври 1914 год.

На 25 Ноември 1914 год. отъ 2 до 5 часа сл. обѣдъ, въ канцеларията на общинското управление, ще се произведе публиченъ търгъ съ явна малонадаване за доставката на формено облѣкло и въоръжение на общинската полицейска и горска стража за 1915 год.

Първоначалната оцѣнка на прѣдприятието възлиза на 200 лв. Искания залогъ за правоучастие въ търга е 5% върху първоначалната оцѣнка.

Членове 11 и 12 отъ закона за общественитѣ прѣдприятия сж задължителни за конкурентитѣ.

Тържнитѣ книжа могатъ да се видятъ всѣки присѣственъ день и часъ въ канцеларията на общинското управление.

Общински кметъ: Ст. Пеневъ

Секр.-Бирникъ: Ст. Недевъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 1384

с. Емирово, 24 октомври 1914 год.

На 25 ноември 1914 година, отъ 2 до 5 часа сл. обѣдъ, въ канцеларията на общинското управление ще се произведе публиченъ търгъ съ явна малонадаване, за доставката на канцеларскитѣ материали и потребности нужни за канцеларията прѣзъ 1915 год.

Първоначална оцѣнка на прѣдприятието възлиза на 380 лв. Искания залогъ за правоучастие въ търга е 5% върху първоначалната оцѣнка.

Членове 11 и 12 отъ закона за общественитѣ прѣдприятия сж задължителни за конкурентитѣ.

Тържнитѣ книжа могатъ да се видятъ всѣки присѣственъ день и часъ въ канцеларията на общинското управление.

Общински кметъ: Ст. Пеневъ

Секр.-Бирникъ: Ст. Недевъ

Тестеджийско Селско Общинско Управление.

ОБЯВЛЕНИЕ № 1942.

На 20 ноември 1914 год. отъ 2 до 4 часа слѣдъ обѣдъ, въ канцеларията на общинското управление, ще се произведе публиченъ, търгъ съ явна малонадаване, за доставката на: канцеларски, отлѣтителни и отоплителни материали, доставка мобили и напрана формено облѣкло и доставка въоръжение, нужни за управлението, за прѣзъ 1915 год.

Първоначална оцѣнка на прѣдприятието възлиза на 1800 лв.

Исканиятѣ залогъ за правоучастие въ търга е 5% върху първоначалната оцѣнка.

Членове 11 и 12 отъ закона за общественитѣ прѣдприятия сж задължителни за конкурентитѣ.

Тържнитѣ книжа могатъ да се видятъ всѣки присѣственъ день и часъ въ канцеларията на общинското управление.

с. Тестеджий, 20 октомври 1914 год.

Общински кметъ: Хр. Митевъ.

Секр.-Бирникъ: Л. Ангеловъ.

Новоселско Кметство — Провадийско.

ОБЯВЛЕНИЕ № 4392

Поноже обявенитѣ за днесъ търгове, за отдаване на прѣдприемачъ доставката на нужнитѣ за общинското управление прѣзъ 1915 год. канцеларски книжа и материали и отоплителни и освѣтителни материали, по неявяване конкуренти, не се състоятъ, то на 25 ноември т. г. въ 2 часа слѣдъ пладне, въ помѣщението на кметството, ще се откритъ втори търгове, за същата дѣлъ, при същитѣ военни условия и цѣни.

Приблизителни стойности на прѣдприятията 600 и 300 лв. Тържнитѣ книжа могатъ да бждатъ видени всѣки присѣственъ день и часъ въ общинската канцелария. — с. Ново село, 15 октомври 1914 год.

Кметъ: К. Ж. Томовъ.

Секр.-Бирникъ: П. Сидеровъ.

Козлуджанско Кметство, Варненска Околия.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2716

с. Козлуджа, 2 октомври 1914 год.

На 20 ноември тази година въ канцеларията на кметството отъ 9 часѣтъ прѣди обѣдъ ще се произведе търгъ съ явна наддаване за отдаването на закупчици общинскитѣ доходи: Интизанъ, Кръвнина и Борсово право (кутитѣ мостри) при Козлуджанската община за време двѣ години отъ 1 януарий 1915 год. до 31 декември 1916 година.

Приблизителната стойностъ на прѣдприятията за двѣгодишния срокъ е: интизапа—3000 лв., кръвнината—600 лв. и борсово право—400 лева.

Искания залогъ за правоучастие въ търга е 5% върху горнитѣ суми.

Наддавачитѣ трѣбва да се съобразятъ напълно съ чл. чл. 11—14 отъ закона за общ. прѣдприятия.

Тържнитѣ книжа сж изложени въ кметството.

Кметството.

БЪЛГАРСКИ ПЪРВОКАЧЕСТВЕНЪ ЦИМЕНТЪ

се намира постоянно въ голѣмо количество въ крупния складъ за строителни материали на Н. Наумовъ & Ив. Стефановъ — Варна.

Цѣна много износна.

ПРОШЕКОВО ПИВО.

Въ единственото уредено **Казино „Лондонъ“** почна да се точи хубаво отлежало **ПРОШЕКОВО ПИВО** желто и черно, което по нищо не отстъпва на мюнхенското.

Закуски топли и студени, винаги прѣсни.

Всѣка вечеръ отъ 5 часа сж забранени всѣкакви игри на карти и табла.

Вкусното пиво, хубавата обстановка и култантната прислуга правятъ казиното приятно фамиларно заведение за почивка.

Отъ съдържателитѣ
на казино „ЛОНДОНЪ.“

ПЪРВА ЗА ГОРѢНЕ, въ малко и голѣмо количество, искайте отъ фирмата **Стоянъ Диковъ — Провадия.**

Печ. Д. Тохоровъ—Варна.